

troer jeg, er det, som den ærede Landsthingsmand, til hvem jeg sigter, egentlig har villet udtrykke, hvorimod jeg troer, det maa berøve paa en fuldkommen Misforstaaelse af hans udtalte Mening, naar man deri har opfattet ham saaledes, at han skulde have villet en Stabilitet af alle de enkelte Toldsatser. Det er fuldkommen rigtigt hvad en æret Landsthingsmand fra Odense bemærkede, at der er enkelte Artikler — han anførte Petroleum — som ved Forbrugets Tiltagen og derved at de ere blevne til almindelige Handelsartikler, ikke længer kunne bære den Told, som der blev paalagt dem. Petroleum kan saaledes ikke nu bære den Told, der blev paalagt den paa en Tid, da den blev betragtet som en sædvanlig Olie, der altsaa blev belemet med den sædvanlige Toldsat paa Olie, og saaledes er det upaavindelig, at der i vor Toldtarif vil kunne findes flere Artikler, for hvilke Satterne kunne undergaae en Forandring, uden at der derved tilføies Statskassen noget betydeligt Tab; i alt Fald vil det enten komme igjen i Tidens Løb, eller der vil derved, at Naar- eller Hjelpe-materialer blive billigere, gives Udviklingen og Foretagelsesaaenden i Landet et saadant Opving, at en saadan Forandring med Billighed kan forlanges og ogsaa kan ventes at blive sat igjennem. Men dette er efter min Overbeviisning noget ganske Andet, end det, den ærede Landsthingsmand sigtede til, og med Hensyn til hvilket jeg fuldkommen samstemmer med ham i, at det vilde være overordentlig uovelig, nemlig en Forandring af Basis for Landets største Indtægtskilde, som Tolden er, og navnlig en Forandring af den under Landets nuværende ganske eiendommelige Forhold. Jeg skal ikke gaae ind paa at undersøge, hvorvidt en saadan Forandring, som den, der er foregaaet i enkelte Lande, navnlig i England og tildeels i Frankrig, kunde med den samme Lethed og med Forventning om det samme Resultat indføres i et Land, der saa at sige favner en heel Deel af de Hjelpekilder, som de andre Lande have været i Besiddelse af. Det er meget let sagt, at vi skulle afflaase Tolden f. Ex. paa Fernvarer og enkelte Artikler, hvis Toldfrihed kunde have en meget heldig Virkning for enkelte Fabricationsgrene,

men et ganske andet Spørgsmaal er det dog, om Indtægten i det Hele kan taale at blive betydelig formindsket, hvorledes Tabet skulde blive erstattet, og om de Forhold virkelig finde Sted hos os, der have muliggjort en saadan gennemgribende Reform paa andre Steder. Jeg skal ogsaa tillade mig at spørge, om man virkelig troer, at man, dersom man vilde indskrænke Indførslen af visse Artikler til nogle enkelte Havne, hvad der er Tilfældet i det frie England, hvor man finder sig i, at f. Ex. Tobak ikke bliver indført i mere end 7 Havne, altsaa i en Tredjendestyvende eller Halvtredjendestyvende Deel af samtlige Havne; — jeg vil spørge, om man troer at ville være istand til at inoebegaae den almindelige Misfornoielse, som vilde vise sig, naar man gjorde en saadan Forskjel paa Indførselsstederne, om ikke Behoerne af de andre Havnesteder vilde troe sig i høieste Grad forvrettede, og om en saadan Foranstaltning i det Hele efter vore Forhold kan tænkes at kunne gennemføres. — Det er dette Punkt, jeg har troet at burde omtale først, fordi jeg troer, at, hvad der er blevet sagt i denne Anledning, maa berøve paa en Misforstaaelse af det ærede Medlems Foredrag, hvortil jeg nærmest tager Hensyn; jeg er temmelig overbevist om, at, hvis han selv havde været tilstede, vilde han have udviklet dette med mere Styrke og mere Klarhed, end jeg formaaer. Ved Siden af Tolden var der en anden Indtægtskilde, som det ærede Medlem omtalte, efterat han først havde berørt de directe Afgifter, som han ogsaa paaviste vare lidt i Fremgang, skjøndt det er naturligt, at denne, naar Lovgivningen er uforandret, eller naar det, der forlanges af en Lønne Hartkorn, er uforandret, ikke kan være betydelig; disse Indtægter ere nemlig omtrent fegne lidt over 100,000 Rd. Den anden Indtægtskilde, han vendte sig til, var de andre indirecte Afgifter. Han viste, at ogsaa disse vare i en jevn Fremadskriden, medens de for Kongeriget i Gjennemsnit for Aarene 1858—61 havde indbragt 1,599,000 Rd, havde de efter Statsregnskabet i Aaret 1867—68 indbragt 1,813,000 Rd. Ved at omtale denne jevne Stigen gjorde det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andree) opmærksom paa, at der dog er